



**SVET
EVROPSKE UNIJE**

**Bruselj, 27. maj 2008 (28.05)
(OR. en)**

9907/08

**DEVGEN 91
POLGEN 54
RELEX 369
ACP 81
WTO 99
ENV 324
PESC 655
AGRI 158
PECHE 117
SOC 315
ASIM 45
RECH 183
TELECOM 82
TRANS 169
ENER 159
ONU 39**

DOPIS

Pošiljatelj: Generalni sekretariat

Datum: 27. maj 2008

Št. predh. dok.: 9178/08 + COR1

Zadeva: Sklepi Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, o EU kot globalnemu partnerju za razvoj: pospeševanje napredka na poti k uresničitvi razvojnih ciljev tisočletja

Svet za splošne zadeve in zunanje odnose v sestavi ministrov za razvoj in predstavniki vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, so na seji 27. maja 2008 sprejeli sklepe, priložene temu dopisu.

**Sklepi Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali
v okviru Sveta,
dne
o EU kot globalnemu partnerju za razvoj: pospeševanje napredka na poti
k uresničitvi razvojnih ciljev tisočletja**

***I. 2008: ODLOČILNO LETO ZA OBLIKOVANJE IN URESNIČITEV RAZVOJNIH
CILJEV TISOČLETJA***

1. Leto 2008 bi moralo pomeniti preobrat pri pospeševanju skupnih prizadevanj za izkoreninjenje revščine z zagotavljanjem trajnostnega razvoja, da se po vsem svetu zagotovi uresničitev vseh razvojnih ciljev tisočletja (MDGs) do leta 2015. Glede na napredek, ki je bil dosežen v nekaterih državah in območjih, je EU prepričana, da so zastavljeni cilji še vedno uresničljivi v vseh regijah sveta, če bomo takoj začeli delovati usklajeno in vztrajno do leta 2015. Vendar pa je EU v zvezi z uresničevanjem razvojnih ciljev tisočletja resno zaskrbljena zaradi trendov v mnogih državah in regijah, zlasti v podsaharski Afriki.

Zagotavljati večjo, boljšo in hitrejšo pomoč

2. EU bo še naprej imela vodilno vlogo kot največji donator na svetu in si bo ustrezno prizadevala zagotoviti širokopotezen odziv, usmerjen k ukrepom, pred in med ključnimi dogodki, ki bodo potekali v drugi polovici tega leta, in tudi po njih: Tretji forum na visoki ravni o učinkovitosti pomoči (HLF-3, Akra, 2.–4. september), dogodek Združenih narodov na visoki ravni o razvojnih ciljih tisočletja (New York, 25. september) in mednarodna konferenca o financiranju za razvoj (Doha, 29. november–2. december).

3. V zvezi s tem Svet pozdravlja sporočilo Komisije, "EU kot globalni partner za razvoj - pospeševanje napredka na poti k uresničitvi razvojnih ciljev novega tisočletja," in spremljajoče delovne dokumente, ki so osnova za pripravo širokopoteznega prispevka EU h ključnim razvojnim dogodkom v letu 2008 in odgovor na prošnjo Evropskega sveta iz decembra 2007.
4. Za zagotovitev močnega skupnega odziva EU na globalni izziv razvoja, ki ga predstavlja zlasti uresničitev vseh razvojnih ciljev tisočletja,:
- EU ponovno izraža svojo močno zavezo, da doseže skupni cilj 0,56 % URP/BNP do leta 2010 in 0,7 % URP/BNP do leta 2015, kakor je določeno v sklepih Sveta iz maja 2005, sklepih Evropskega sveta iz junija 2005 in evropskem soglasju o razvoju. Na podlagi teh zavez naj bi se uradna razvojna pomoč podvojila in v letu 2010 preseгла 66 milijard EUR. Najmanj polovica tega skupnega povečanja bo dodeljena Afriki. Svet močno spodbuja države članice, naj čim prej in ob upoštevanju konference o spremljanju iz Dohe oblikujejo tekoči večletni orientacijski časovni načrt, ki bo prikazoval, kako nameravajo v nacionalnih proračunskih postopkih in v okviru obstoječih pristojnosti doseči cilje URP. Svet poziva Komisijo, naj v redno monterreysko poročilo vključi informacije o oblikovanju in izvajanju teh časovnih načrtov.
 - bo EU izvedla temeljite reforme, da se izboljša učinkovitost pomoči, ki bo dosledno temeljila na izvajanju Pariške deklaracije o učinkovitosti pomoči iz leta 2005, Evropskega soglasja za razvoj in Kodeksa ravnanja EU o dopolnjevanju in delitvi dela. Na Tretjem forumu na visoki ravni o učinkovitosti pomoči v Akri se bo EU osredotočila na naslednja področja, ki dopolnjujejo osrednja vprašanja, kakor so jih opredelile partnerske države: delitev dela, predvidljivost pomoči, okrepljena uporaba nacionalnih sistemov in vzajemna odgovornost za razvojne cilje. bo nadalje sodelovala s civilno družbo in lokalnimi zainteresiranimi stranmi, da se zagotovi preglednost, okrepi demokratična lastna odgovornost¹ in na koncu poveča učinek pomoči.

¹ "demokratična lastna odgovornost" je široko pojmovanje odgovornosti, ki poleg vlad vključuje širok obseg ustreznih zainteresiranih strani, kot so parlamenti, civilna družba in zasebni sektor.

- bo EU še naprej izboljševala usklajenost politik za razvoj na dvanajstih področjih, določenih leta 2005. Poleg tega bo zagotovila, da se načela usklajenosti politik za razvoj vključijo v mednarodni program za razvojne cilje tisočletja in učinkovitost pomoči;
 - bo EU v celoti izvajala strategijo EU za pomoč trgovini iz leta 2007. Prizadevala si bo doseči skupni cilj porabe 2 milijard EUR za pomoč, povezano s trgovino (TRA), na leto do leta 2010 (1 milijarda EUR od držav članic in 1 milijarda EUR od Evropske skupnosti) in bo povečala celotno pomoč trgovini v skladu s povečanju celotne URP. TRA, namenjena državam AKP, bo v okviru 50-odstotnega povišanja skupne porabe EU;
5. Za pospešitev izvajanja in učinkovitega zagotavljanja omenjenih obveznosti in za namene prihodnjih mednarodnih srečanj, zlasti dogodek ZN na visoki ravni o razvojnih ciljih tisočletja in razvojnih potrebah Afrike septembra 2008, bo EU za Evropski svet junija 2008 pripravila program ukrepanj EU glede razvojnih ciljev tisočletja. Namen predsedstva je opredeliti v tem programu specifične mejnike in ukrepe s časovnim okvirom na ključnih področjih, kot so izobraževanje, zdravje, enakost med spoloma, voda, kmetijstvo, rast in infrastruktura, ki bodo prispevali k uresničitvi razvojnih ciljev tisočletja do leta 2015.
6. EU bo močno spodbujala in podpirala horizontalna vprašanja, ki so ključni elementi razvojnega programa EU in so bistveni za uresničevanje razvojnih ciljev tisočletja, in sicer človekove pravice, demokracija, dobro upravljanje, enakost spolov in trajnost okolja.
7. EU poudarja, da sta močna in vključujoča gospodarska rast ter razvoj zasebnega sektorja ključna za zmanjšanje revščine in uresničitve razvojnih ciljev tisočletja.

Novi razvojni izzivi: podnebne spremembe in cene hrane

8. EU je zlasti zaskrbljena zaradi novih vprašanj, ki predstavljajo dodatne razvojne izzive, zlasti vpliv podnebnih sprememb in hitra porast cen hrane. Zato je EU odločena povečati prizadevanja, da zagotovi učinkovit skupen odziv na te nove izzive v okviru politik in strategij partnerskih držav.
9. EU je odločena po potrebi pomagati državam v razvoju, zlasti revnim državam v razvoju, ki jih najbolj ogrožajo podnebne spremembe, da dosežejo trajno gospodarsko rast in se prilagodijo podnebnim spremembam v skladu z dogovorom, sprejetem na Baliu, za začetek pogajanj na poti k globalnemu dogovoru o podnebnih spremembah v Kopenhagnu leta 2009. Zato si bo EU prizadevala za učinkovito izvajanje globalnega zavezištva o podnebnih spremembah iz leta 2007 med EU in revnimi državami v razvoju, ki so najobčutljivejše na podnebne spremembe, ter bo preučila načine za pridobitev novih finančnih sredstev za obravnavo podnebnih sprememb in boj proti njenim negativnim vplivom. V zvezi s tem bo EU ukrepala tudi na podlagi predloga Komisije za globalni finančni mehanizem¹.
10. EU je močno zaskrbljena zaradi visokih cen hrane na svetovni ravni in tudi zaradi nihanja cen na trgih hrane, ki jo je povzročala sklop dejavnikov. Takšne razmere močno obremenjujejo države v razvoju, zlasti pa najšibkejše družbene segmente teh držav. EU je zavezana skupnemu odzivu na izziv, ki ga predstavljajo cene hrane, in bo obravnavala vrsto kratkoročnih, srednjeročnih in tudi dolgoročnih vprašanj²³.

¹ Skupni dokument Svetovne banke in Evropske komisije o ključnih vprašanjih z dne 15. aprila 2008 o finančnem mehanizmu za globalno podnebje (GFCFM) - Mednarodna finančna pomoč za podnebne spremembe (IFFCC)

² Glej oddelek VII (Cene hrane).

II. POSPEŠITEV URESNIČEVANJA RAZVOJNIH CILJEV TISOČLETJA

11. Ker ostaja še sedem let za uresničitev razvojnih ciljev tisočletja, Svet meni, da je treba še naprej izpolnjevati močne politične zaveze vlad, sprejeti zanesljive politike, spodbuditi naložbene strategije, povečati dodelitev nacionalnih virov partnerskih držav in spodbuditi podporo, ki jo prispeva mednarodna skupnost. Dobro upravljanje na vseh ravneh, spoštovanje človekovih pravic in pravna država so bistvene zaveze.

Trenutno stanje

12. Po mnenju Sveta se razvojni cilji tisočletja še vedno lahko dosežejo v vseh regijah, vključno v Afriki, če bodo vsi razvojni partnerji takoj sprejeli dobro usmerjene ukrepe za hitrejše napredovanje. Svet pozdravlja napredek, čeprav neenak, ki je bil dosežen pri uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja v jugovzhodni Aziji, na Bližnjem vzhodu, v Latinski Ameriki in Severni Afriki, in pri nekaterih ključnih ciljih, kot so stopnja vpisov v ustanove osnovne izobrazbe in zmanjšanje smrtnosti otrok v podsaharski Afriki.
13. Svet je zlasti zaskrbljen zaradi razmer v podsaharski Afriki, ki zaostaja za razvojnimi cilji tisočletja; to je regija z največjim deležem prebivalstva, ki živi v skrajni revščini, visoko stopnjo smrtnosti mater in skoraj nezmanjšanim deležem otrok pod starostjo petih let, ki ne dosegajo zadostne telesne teže. EU je še vedno zaskrbljena, ker so v državah z nizkimi in srednje visokimi prihodki še vedno prisotni neenakost, vključno z neenakostjo med spoloma, revščina in okoljski problemi.

Skupna odgovornost

14. EU poudarja, da je uresničevanje vseh osmih razvojnih ciljev tisočletja skupna odgovornost: vsi partnerji bi morali izpolniti zaveze, ki so jih sprejeli.
15. Razvojni cilji tisočletja morajo usmerjati in aktivirati politična prizadevanja za razvoj iz zmanjšanje revščine. EU ceni in podpira dosedanja prizadevanja partnerskih držav pri uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja, saj so jih vključile v svoje nacionalne razvojne strategije in strateške dokumente za zmanjšanje revščine, izvajajo pa tudi ustrezne politike v korist revnih.
16. Svet se zaveda, da bo okvir spremljanja razvojnih ciljev tisočletja morda zahteval občasne spremembe, da se upoštevajo novi izzivi. EU spodbuja odgovornost za cilje in kazalnike na državni ravni ter ceni prizadevanja partnerskih držav pri krepitevi sistemov za spremljanje in poročanje o napredku na nacionalni ravni, vključno s zagotavljanjem zanesljivih podatkov, razčlenjenih glede na spol. EU bo za doseg takšnega cilja podpirala prizadevanja partnerskih držav.
17. EU poudarja, da razvojnih ciljev tisočletja ni mogoče doseči brez gospodarske rasti in pravične porazdelitve njenih prihodkov. Ker ima lahko zasebni sektor ključno vlogo pri ustvarjanju široko zasnovane rasti za dobrobit revnih in doseganju trajnega razvoja, ga EU spodbuja, naj poveča svojo udeležbo v prizadevanjih na mednarodni in nacionalni ravni za uresničitev razvojnih ciljev tisočletja in si pri tem prizadeva doseči cilj dostojnega dela za vse.
18. EU podpira in pozdravlja udeležbo organizacij civilne družbe v političnih razpravah in pri izvajanju razvojnih programov, saj so te organizacije sestavni del izgradnje odgovorne in odzivne države in so tudi najsposobnejše zagotoviti storitve v najbolj oddaljenih delih družbe.
19. EU bo izboljšala sodelovanje z lokalnimi skupnostmi in podprla njihov povečano vlogo v razvojnem sodelovanju. Poleg tega EU poudarja pomembno vlogo parlamentov pri razvojnem sodelovanju.

20. EU bo dodatno preučila možnosti za sodelovanje z zasebnim sektorjem, organizacijami civilne družbe in lokalnimi skupnostmi, da bo bolj učinkovito uresničevala razvojne cilje tisočletja.
21. Svet pozdravlja pobudo generalnega sekretarja ZN, da organizira dogodek na visoki ravni o razvojnih ciljih tisočletja v New Yorku septembra 2008, in poziva vse države članice, da se srečanja udeležijo na ustrezno visoki ravni.

Enakost med spoloma

22. Uresničevanje razvojnih ciljev tisočletja zahteva tudi od vseh strani, da prednostno obravnavajo uresničevanje enakosti med spoloma ter krepitev vloge in položaja žensk in deklic. EU in njene partnerske države morajo izpolniti svoje zaveze, z odločnimi ukrepi krepiti vlogo in položaj žensk v gospodarstvu in politiki, vključiti ženske v postopke odločanja na vseh ravneh ter se boriti proti diskriminaciji žensk in nasilju nad njimi. EU bo v partnerstvu z državami v razvoju podrobno spremljala napredek na tem področju. Enakost med spoloma je bistvenega pomena za napredek pri uresničevanju vseh razvojnih ciljev tisočletja in bo zato v celoti vključena v strategije EU za razvojno sodelovanje.

III. PROCES IZ MONTERREYA O FINANCIRANJU ZA RAZVOJ – PRISPEVEK EVROPSKE UNIJE ZA KONFERENCO V DOHI IN POZNEJE

Uvod

23. EU ima kot največja donatorka razvojne pomoči na svetu in največja svetovna trgovinska partnerica posebno odgovornost, da igra vodilno vlogo na mednarodni konferenci o spremljanju financiranja za razvoj, ki bo leta 2008 v Dohi.
24. EU se v celoti zavzema za izvajanje soglasja iz Monterreya. Še naprej bo imela dejavno in pozitivno vlogo pri svetovnem partnerstvu, vzpostavljenem v Monterreyu, da bi uresničili mednarodno dogovorjene razvojne cilje, vključno z razvojnimi cilji tisočletja.
25. EU poudarja, da je pomembno obdržati celovitost soglasja iz Monterreya, v katerem so na uravnotežen način opredeljeni bistveni izzivi financiranja za razvoj. EU meni, da ima konferenca v Dohi naslednje cilje v zvezi z izvajanjem soglasja iz Monterreya:
 - oceniti dosežen napredek, potrditi cilje in zaveze, izmenjati najboljše prakse in izkušnje, opredeliti ugotovljene ovire in omejitve, ukrepe in pobude za njihovo odpravo, ukrepe, pomembne za nadaljnje izvajanje, ter nove izzive in nova vprašanja¹.
26. Konferenca o spremljanju v Dohi bi morala upoštevati sklepe foruma na visoki ravni o učinkovitosti pomoči v Akri in dogodka ZN na visoki ravni o razvojnih ciljih tisočletja in razvojnih potrebah Afrike septembra 2008, na konferenci pa bi se bilo treba dogovoriti tudi o datumu za naslednji pregled.

¹ Odstavek 2 Resolucije GSZN 62/187.

27. Sklepi mednarodne konference o spremljanju v Dohi ne smejo ponovno obravnavati soglasja iz Monterreya, morajo pa na uravnotežen način odražati odgovornosti in zaveze razvitih držav in držav v razvoju ter v celoti upoštevati glavno odgovornost partnerskih držav za lasten razvoj. Ugodno nacionalno okolje je pomembno za pridobivanje nacionalnih virov, povečanje produktivnosti, zmanjšanje bega kapitala, spodbujanje zasebnega sektorja ter pridobivanje in učinkovito uporabo mednarodnih naložb in pomoči.
28. EU od leta 2002 tvorno prispeva k pripravljalnemu procesu na podlagi ustreznih politik, pobud in ukrepov EU ter v celoti podpira generalnega sekretarja ZN in njegove posebne odposlance, predlagane za konferenco o spremljanju v Dohi.

Izpolnjevanje obljub: ponovno potrjevanje zavez

29. Evropska unija je leta 2002 in 2005 sprejela zaveze zgodovinskega pomena, da bi prispevala k napredku in uspehu mednarodnega financiranja za razvoj, resno pa je zaskrbljena zaradi znižanja skupne uradne razvojne pomoči (URP) v letu 2007.

30. EU ponovno izraža svojo trdno in dolgoročno finančno zavezo do držav v razvoju, da bo dosegla skupni cilj 0,56 % URP/BNP do leta 2010 in 0,7 % URP/BNP do leta 2015, kakor je določeno v sklepih Sveta¹ iz maja 2005, sklepih Evropskega sveta iz junija 2005 in evropskem soglasju o razvoju. Na podlagi teh zavez naj bi se uradna razvojna pomoč podvojila in v letu 2010 preseгла 66 milijard EUR. Najmanj polovica tega skupnega povečanja bo dodeljena Afriki².
31. EU opozarja, da bi lahko izpolnitev finančnih zavez EU za leto 2010 pomenila, da bo predviden znesek EU predstavljal približno 90 % povečanja svetovne pomoči držav članic OECD za obdobje 2006–2010. Poleg tega bi lahko EU zagotovila 90% dodatne pomoči, obljubljene Afriki na vrhu G8 v Gleneaglesu leta 2005. EU zato poziva ostale tradicionalne in nove donatorje, ki niso iz EU, naj prispevajo k pravičnem zbiranju dodatnih sredstev za financiranje razvoja in pravični mednarodni porazdelitvi bremen. Mednarodna konferenca v Dohi o spremljanju financiranja za razvoj bo dobra priložnost za dialog z drugimi donatorji.

¹ Formulacija je vzeta iz sklepov Sveta iz maja 2005 (dok. 9266/05, vključno s prilogama 1 in 2). Četrty odstavek se glasi:
"Za uresničitev razvojnih ciljev novega tisočletja je treba nujno povečati obseg URP. Kar zadeva uresničitev cilja URP, dogovorjenega na mednarodni ravni, ki naj bi znašal 0,7 % BND, EU z zadovoljstvom ugotavlja, da so njene države članice na najboljši poti, da leta 2006 dosežejo zastavljeni cilj 0,39 %, ki je določen v obvezah iz Barcelone. Trenutno so štiri od petih držav, ki presegajo cilj 0,7% BND, za katerega si prizadevajo ZN, države članice Evropske unije. Drugih pet držav se je obvezalo k časovnemu načrtu, predvidenemu za doseg tega cilja. EU ponovno poudarja svojo odločenost za doseg teh ciljev, hkrati pa se strinja z novim skupnim ciljem EU za leto 2010, ki bi znašal 0,56 % BNP, kar bi pomenilo letno povišanje URP za 20 milijard evrov.

i. Države članice, ki še niso dosegle ravni 0,51 % URP/BNP, se obvežejo, da bodo to raven v okviru svojih postopkov dodeljevanja proračunskih sredstev dosegle do leta 2010; ostale države se obvežejo, da bodo še naprej vzdrževale doseženo raven.

ii. Države članice, ki so se EU priključile po letu 2002 in še niso dosegle ravni 0,17 % URP/BNP, si bodo prizadevale povečati svoj delež URP, da bodo to raven v okviru svojih postopkov dodeljevanja proračunskih sredstev dosegle do leta 2010; ostale države se obvežejo, da bodo še naprej vzdrževale doseženo raven.

iii. Države članice se obvežejo, da bodo do leta 2015 dosegle cilj 0,7% URP/BNP; države, ki so ciljno raven že dosegle, se obvežejo, da bodo še naprej vzdrževale doseženo raven. Države članice, ki so se pridružile EU po letu 2002, si bodo prizadevale do leta 2015 povečati svoj delež URP na 0,33% BND."

² Glej tudi prvo alineo odstavka 4.

32. EU izraža pohvalo državam članicam, katerih raven uradne razvojne pomoči ostaja blizu cilja 0,7 % URP/BNP ali ga celo presega, pa tudi tistim državam članicam, ki so znatno povečale delež uradne razvojne pomoči. Tiste države članice, ki trenutno nimajo dovolj politične volje, da bi dosegle ustrezne posamezne zaveze, predvidene za leti 2010 in 2015, pa spodbuja, naj si vendarle prizadevajo doseči te cilje.
33. EU ob upoštevanju zavez o uradni razvojni pomoči, dogovorjenih leta 2005, izpostavlja prizadevanja tistih držav, ki so se priključile skupnosti donatorjev EU po letu 2004 in ki želijo razširiti svoje dejavnosti razvojnega sodelovanja v regijah, ki imajo zanje največjo dodano vrednost.¹

Uradna razvojna pomoč Afriki

34. EU z zadovoljstvom ugotavlja, da se je delež načrtovane pomoči povečal, predvsem za Afriko, in poudarja skupno zavezo EU uradni razvojni pomoči tej celini, kot je določeno v sklepih Sveta iz maja 2005.² EU z zadovoljstvom ugotavlja, da države članice močno podpirajo posamezne prispevke k temu skupnemu cilju.

Boljša predvidljivosti pomoči

35. Svet poudarja, da so stabilni, večletni in predvidljivi tokovi uradne razvojne pomoči pomembni. Ker je predvidljivost eno izmed prednostnih vprašanj foruma na visoki ravni o učinkovitosti pomoči v Akri, bo ta tema podrobneje obravnavana v delu o učinkovitosti pomoči.

¹ Glej tudi odstavek 50.

² Odstavek 22 sklepov Sveta iz maja 2005 (dok. 9266/05) se glasi:
"EU bo povečala svojo finančno pomoč za podsaharsko Afriko in bo Afriki namenila skupno najmanj 50 % dogovorjenega povečanja sredstev URP, pri čemer bo v celoti upoštevala prednostne cilje posameznih držav članic glede razvojne pomoči."

Novi izzivi zahtevajo inovativne vire financiranja

36. Svet ponovno poudarja potrebo po nadaljnem razvoju in izvajanju inovativnih virov financiranja, da bi izboljšali predvidljivost in zanesljivost finančnih tokov ter odločno spodbuja države članice, naj pospešijo napore, da bi našle nove inovativne vire in mehanizme.
37. Svet poudarja, da bi se morali ukrepi, podprti z inovativnimi viri financiranja, ravnati po načelu učinkovitosti pomoči v smislu lastne odgovornosti, prilagajanja, usklajevanja in odgovornosti, morali bi biti stroškovno učinkoviti in temeljiti na obstoječih razvojnih institucijah in instrumentih.

Podnebne spremembe

38. V zadnjih letih so podnebne spremembe postale nujen problem za vse države, predvsem pa za najrevnejše, ki so k temu problemu prispevale v zelo majhni meri. Kljub temu bodo sedanje ravni uradne razvojne pomoči verjetno ostale na ravni, ki je potrebna za financiranje podnebnih politik v partnerskih državah. EU si bo prizadevala za učinkovito izvajanje globalnega zaveznitva o podnebnih spremembah iz leta 2007, predvsem pa za pridobitev zadostnih finančnih sredstev za boj proti negativnim posledicam podnebnih sprememb. V zvezi s tem bo EU ukrepala tudi na podlagi predloga Komisije za globalne finančne mehanizme.

Odpis dolga

39. EU se zaveda, da zagotavljanje vzdržnosti dolga držav z nizkim prihodkom ostaja izziv, ter se zavezuje, da bo še naprej izvajala okvir vzdržnosti dolga Svetovne banke in Mednarodnega denarnega sklada. Razvojne banke, druge donatorje, izvozne kreditne agencije ter komercialne in dvostranske ponudnike kreditov poziva, naj se dejavno ravnaajo v skladu z vodili iz tega okvira.
40. EU bo še naprej podpirala izvajanje pobude za zelo revne in zadolžene države (HIPC) ter večstranske pobude za odpis dolga (MDRI), da bi zagotovili, da se upravičenim državam, kot obljubljeno, odpiše dolg, pri tem pa se spoštuje načelo dodatnosti, ki je določeno v soglasju iz Monterreya¹.
41. EU bo ukrepala, da bi pomagala obnoviti in ohraniti vzdržnost dolgov držav z nizkim prihodkom, predvsem z usklajenim ukrepanjem, kjer je to mogoče, da bi se izognili neobvladljivemu ravnanju posojilodajalcev, ki niso prispevali k zmanjšanju bremena revnih držav, in preprečili agresivne postopke skladov, ki so v težavah zaradi neplačanih dolgov. EU bo upoštevala obstoječe smernice, predvsem smernice skupine izvoznikov kreditov OECD o trajnostnih posojilih, in se strinja, da ponudnikom kreditov, ki niso pripravljene odpisati dolgov, ne bo prodajala terjatev zelo revnih in zadolženih držav; EU med drugim podpira: (i) dialog z drugimi ponudniki kreditov (dvostranskimi, večstranskimi, komercialnimi) in državami posojilodajalkami; ii) tehnično pomoč za okrepitev zmogljivosti upravljanja dolgov držav z nizkim prihodkom in pomoč pri učinkovitih pogajanjih o dolgu; in (iii) komercialen odkup dolga, ki dopolnjuje operacije odpisa dolgov zelo revnih in zadolženih držav.

¹ Sklepi Sveta iz aprila 2006 in člen 51 soglasja iz Monterreya.

Zunanji pretresi

42. EU se strinja, da so izravnalne finančne sheme za odziv na zunanje pretrese še vedno pomembne za razvojno sodelovanje in se zaveda, da je FLEX (za države AKP) trenutno edini sistem, ki učinkovito nadomešča del izgube držav v razvoju, nastale zaradi manjšega prihodka od izvoza. Trenutna kriza zaradi cen hrane je pokazala, da je treba nujno poiskati širši pristop h kompenzacijskemu financiranju. Ob upoštevanju navedenega EU spodbuja, da se nadalje prizadeva in razišče, ali je možno uporabiti kompenzacijsko financiranje tudi za druge vrste zunanjih pretresov (kot so višje uvozne cene, naravne nesreče). Komisija naj Svetu poroča o ugotovitvah študije.
43. Svet pozdravlja prizadevanje Komisije in Mednarodne finančne družbe (IFC), da bi začel delovati instrument svetovne pomoči za zavarovanje tveganj (*Global Index Insurance Facility* – GIF) ter spodbuja države članice, naj začnejo sodelovati pri pobudah za tržno obvladovanje tveganj v državah v razvoju.

Svetovne javne dobrine

44. Svet poziva države članice in Komisijo, naj:
- (a) okrepijo svoje dejavnosti na področju svetovnih javnih dobrin z okrepljenim sodelovanjem in sklepanjem takih zavezništev z državami v razvoju, ki upoštevajo vidik človekovih pravic pri rabi svetovnih javnih dobrin tudi za prihodnje generacije;
 - (b) spodbudijo usklajeno izmenjavo informacij in pridobljenih izkušenj v EU, da bi se na nacionalni ravni povečal vpliv pomoči, zagotovljene iz svetovnih skladov in programov.

Reforma mednarodnih finančnih institucij

45. Ob upoštevanju razvojne razsežnosti EU pozdravlja sveženj reform, ki ga je nedavno potrdil Mednarodni denarni sklad, ter trenutne postopke za reformo struktur upravljanja Svetovne banke. Preučiti je treba vrsto konkretnih možnosti, da bi se do spomladanskega srečanja Svetovne banke leta 2009 doseglo soglasje o celovitem svežnju. Svet pozdravlja izboljšano usklajevanje ter vedno večjo kakovost sodelovanja v okviru ustreznih in neformalnih mehanizmov med predstavniki EU in njihovimi sogovorniki v mednarodnih finančnih institucijah, še zlasti v Svetovni banki.¹

Struktura pomoči

46. Bolj učinkovita in skladna struktura pomoči bi omogočila hitrejši napredek pri uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja do leta 2015. EU bo spodbudila vse donatorje, tudi nove, da postopoma povečajo obseg in izboljšajo kakovost njihove uradne razvojne pomoči, in si bo še bolj prizadevala poiskati in razviti inovativne vire financiranja za povečanje predvidljivosti in razpoložljivosti pomoči EU.

Pot naprej

47. Svet poziva države članice in Komisijo, naj spodbujajo razprave o teh vprašanjih pred konferenco v Dohi in po njej ter, če je mogoče, tudi v drugih mednarodnih forumih.
48. Glede na nadaljnjo pripravo stališča EU na konferenci v Dohi, Svet pozdravlja namero Komisije, da bo čim prej in ob upoštevanju sklepov konference v Akri pripravila dodatne predloge, da bi vplivala na pogajanja, ki se bodo pričela septembra 2008.

¹ Sklepi Sveta o uresničevanju obljub Evrope o financiranju za razvoj, maj 2007 (dok. 9556/07).

IV. NAČRT EU O UČINKOVITOSTI POMOČI – AKRA IN POZNEJE – POSPEŠITEV REFORM

49. EU pozdravlja napredek, ki ga je od sprejetja pariške deklaracije leta 2005¹ EU dosegla glede okvirne politike o učinkovitosti pomoči, predvsem prek kodeksa ravnanja EU o dopolnjevanju in delitvi dela ter s prizadevanji pri skupnem načrtovanju in sofinanciranju. Kljub temu je napredek na terenu še vedno premajhen in razdrobljen.

Skupno stališče EU za forum na visoki ravni v Akri mora temeljiti na preteklih dosežkih in usmerjeno mora biti h konkretnim in otipljivim rezultatom v prihodnosti.

50. Če EU si želi zagotoviti svetovno prisotnost, bi morala biti še naprej prisotna v vseh državah v razvoju; njene države članice pa bi se morale v skladu z načeli o delitvi dela osredotočiti na tiste države, ki imajo zanje v smislu trajnostnega napredka največjo dodano vrednost v boju za odpravo revščine. Ob upoštevanju tekočega dela v EU na področju učinkovitosti pomoči in delitve dela, bi morali novi mehanizmi, kot je sofinanciranje, omogočiti kar največjo možno udeležbo, ob upoštevanju edinstvenih izkušenj držav članic, ki so se od leta 2004 pridružile EU.

Čas za nadaljnje ukrepanje: pospešeno izvajanje na prednostnih področjih

51. Kljub napredku v političnem okviru in na terenu, podatki kažejo, da je treba še veliko narediti na področju izvajanja. Svet poudarja, da je treba pospešiti in izboljšati sistematično izvajanje na ključnih področjih, kot so delitev dela, predvidljivost pomoči, uporaba nacionalnih sistemov in vzajemna odgovornost, da bi dosegli rezultate. Za izvajanje sta lastništvo med partnerskimi državami in tesno sodelovanje med vsemi donatorji izhodišče, da bo EU lahko prevzela gonilno vlogo.

¹ EU je presegla dva cilja pariške deklaracije (o sproščanju in uporabi pristopov, ki temeljijo na programu) in je na poti, da doseže tretji cilj (zmanjšanje števila enot za izvajanje programa). Pri ostalih štirih ciljeh ima EU boljši rezultat od povprečja vseh donatorjev (tj. pri dveh ciljeh o uporabi nacionalnih sistemov (upravljanje javnih financ in naročila), cilju o usklajenih misijah in cilju o usklajenem analitičnem delu).

Delitev dela

52. Svet se zaveda, da čezmerna razdrobljenost pomoči ovira njeno učinkovitost in zmanjšuje razvojne rezultate, zato močno spodbuja racionalizacijo pri zagotavljanju pomoči in spodbujanju dopolnjevanja pomoči v skladu z načeli iz kodeksa ravnanja o dopolnjevanju in delitvi dela. Donatorji bi morali pregledati postopke, ki onemogočajo sodelovanje pri postopkih delitve dela in podpreti partnerske države pri tem, da bi prevzele vodilno vlogo na tem področju. Svet podpira tudi prizadevanja za opredelitev načel dobrih praks na mednarodni ravni.

Notranja delitev dela

53. Svet se zaveda, da bi morala biti osnovno vodstvo in odgovornost za delitev dela znotraj države v prvi vrsti v rokah vlad partnerskih držav. Doseči bi ju morali z nacionalnimi razvojnimi strategijami. Svet v tem smislu poziva, da si Komisija in države članice bolje prizadevajo za pospešeno delitev dela v partnerskih državah. Pozdravlja dejavnosti, ki že potekajo, kot je pospešena pobuda EU. Pozdravlja tudi namero Komisije, da prednostno obravnava izvajanje načela tri in štiri kodeksa ravnanja o delitvi dela, vključno s prenesenim sodelovanjem in dogovori med največjimi donatorji. Svet poziva Komisijo, naj skupaj z državami članicami nemudoma oblikuje instrument za izvedbo delitve dela. Ob sklicevanju na sklepe Sveta iz maja 2007 pa države članice in Komisijo opozarja, da je treba nadalje samooceniti njihove primerljive prednosti in dodano vrednost za tretji forum na visoki ravni o učinkovitosti pomoč in pozneje.

Čezmejna delitev dela

54. V boju proti revščini ter v prizadevanjih za trajnostni razvoj na vseh geografskih območjih se mora proces odvijati na čezmejni ravni, da bi zmanjšali neravnovesje med "državami sirotami" na eni strani, vključno z nestabilnimi državami, kjer morajo politike donatorjev zlasti upoštevati konfliktne razmere, ter "priljubljenimi državami" na drugi. Svet poziva države članice in Komisijo, naj se na ravni EU dogovorijo o prihodnjih obveznostih in strateškem načrtovanju v zvezi z njihovo geografsko osredotočenostjo in prednostnimi nalogami držav, pri tem pa naj se zavedajo, da gre pri odločitvah držav članic glede teh vprašanj za suverene nacionalne odločitve. Svet ob sklicevanju na sklepe Sveta iz maja 2007 poziva države članice in Komisijo, naj izpolnijo zaveze v zvezi z dopolnjevanjem med državami, po možnosti pred srečanjem v Akri, in sicer z boljšo izmenjavo informacij o nadaljnjih načrtih porabe in prihodnjem sodelovanju. Čezmejna delitev dela bo temeljila na dialogu znotraj EU, pri čemer se bo upoštevala širša vključenost donatorjev, izvajala pa se bo v okviru dialoga s partnerskimi državami in drugimi donatorji.

Sofinanciranje

55. Nova finančna uredba ES vzpostavlja ugodno pravno okolje, ki omogoča sofinanciranje iz proračuna Skupnosti in desetega ERS. Svet poziva Komisijo in države članice, da na podlagi večletnih izkušenj in dobrih praks v EU v okviru obstoječih pristojnosti pospešijo sofinanciranje, da bi tako povečali učinkovitost pomoči.

Uporaba nacionalnih sistemov

56. Svet poudarja, da je pomembno uporabljati nacionalne sisteme, če želimo okrepiti lastno odgovornost teh držav, olajšati prilagajanje in povečati njihov potencial, da bi okrepili zmogljivosti za vzpostavitev preglednih in odgovornih državnih institucij in lokalnih trgov. Svet tudi pozdravlja dosedanje ugodne rezultate v zvezi z zagotavljanjem vedno višjih zneskov pomoči iz proračunskih sredstev in ponovno poudarja svoje pretekle zaveze na tem področju. Da bi olajšali nadaljnji napredek, Svet države članice poziva, naj, kjer je to mogoče, načrtno uporabljajo nacionalne sisteme, načine pomoči pa naj ustrezno prilagodijo.

Predvidljivost pomoči¹

57. Svet se zaveda, da je treba zagotoviti boljšo predvidljivost tokov, načrtovanja in izplačevanja pomoči partnerskim državam².
58. Svet poziva države članice in Komisijo, naj še naprej širijo uporabo in področje veljavnosti dokumentov, ki se nanašajo na večletno nacionalno strategijo, ter naj vanje vključijo večletne zaveze, obenem pa povečajo število skupaj oblikovanih strategij; po potrebi naj razvijejo in preskusijo inovativne načine financiranja za večjo predvidljivost, na tretjem forumu na visoki ravni v Akri pa naj vztrajajo pri merljivem cilju za srednjeročno predvidljivost. Svet se seznanja z zamislijo, da bi v vseh državah, ki si tega želijo, vzpostavili partnerstva za rezultate in vire.

¹ V zvezi s tem glej tudi oddelek III.

² V zvezi s tem glej odstavek 35.

59. Učinkovitost zavez donatorjev, da izboljšajo predvidljivost uradne razvojne pomoči, in zlasti za splošno proračunsko podporo, bo odvisna od predvidljivosti in kakovosti dodeljevanja proračunskih sredstev državam prejemnicam. Kakovost načrtovanja in izvrševanja državnega proračuna ter njegova skladnost s strateškim dokumentom za zmanjševanje revščine in razvojnimi cilji tisočletja bi morala biti torej povezana z boljšo predvidljivostjo uradne razvojne pomoči. Da bi bila izplačila bolj predvidljiva in pravočasna, Svet poziva Komisijo in države članice, naj si odločneje prizadevajo za pravočasno in celovito obveščanje na nacionalni ravni glede dodeljevanja, pogojev in izplačevanja pomoči, da bi lahko upoštevali nacionalne proračunske cikle partnerskih držav in njihovo izvrševanje proračuna. Svet se zaveda, da je treba uporabljati različne predvidljivejše mehanizme pomoči, ki so usmerjeni k rezultatom v vseh državah v razvoju. S tem v zvezi pozdravlja napredek, dosežen pri sedanji pobudi Komisije glede dogovora o razvojnih ciljih tisočletja, s čimer bi proračunska podpora iz evropskega razvojnega sklada¹ lahko postala predvidljivejša.

Ob sklicevanju na sklepe z dne 24. maja 2005 Svet poziva Komisijo, naj dokončno oblikuje dogovor o razvojnih ciljih tisočletja, da bi se lahko uporabljal za sredstva, ki jih upravlja. Države članice se lahko prostovoljno odločijo za uporabo tega mehanizma. Obenem pa je treba poleg pomoči iz proračunskih sredstev določiti tudi širše ukrepe in instrumente, vključno z vzpostavitvijo pogojev, ki bi spodbujali in omogočili pregledno upravljanje javnih financ upravičenih partnerskih držav, s čimer bi lahko pomoč manj uspešnim državam, tudi nestabilnim državam, postala predvidljivejša.

¹ Pri tem bi bilo treba preučiti druge možnosti, denimo omejene dogovore.

Vodenje za doseganje razvoja

60. Svet se zaveda pomena, ki ga partnerske države in donatorji pripisujejo skupaj dogovorjenim razvojnim ciljem in ciljem uspešnosti, saj so ti podlaga za načrtovanje, izvajanje in spremljanje skupnih prizadevanj ter za vzajemno oziroma lastno odgovornost.
61. Svet se poleg tega tudi zaveda, da bi morala skupnost donatorjev zmanjšati število enostranskih pogojev, hkrati pa ohraniti njihovo kakovost, ter poziva Komisijo in države članice, naj se dogovorijo o reformi, racionalizaciji in usklajevanju pri oblikovanju in izvajanju pogojev, da bi omogočile večjo preglednost pri sporočanju pogojev glede uporabe sredstev pomoči, olajšale lastno odgovornost, dosegle večjo predvidljivost in spodbudile uresničevanje vseh razvojnih ciljev, vključno s sektorskimi.
62. Ker bi morali donatorji od zavez glede učinkovitosti pomoči preiti k posebnim ukrepom, Svet poziva države članice, naj se zavežejo, da bodo okrepile pobude v zvezi z učinkovitostjo pomoči, vključno z vodstvom, zagotavljanjem osebja, ukrepi in postopki, pripravo proračuna in poročanjem, ter redno preverjale napredek.
63. Svet tudi poudarja, da bi morali donatorji močno podpirati razvojno politiko, ki spodbuja enakost spolov, in povečati zmogljivosti za njeno izvajanje.

Vzajemna odgovornost

64. Svet ponovno potrjuje pomen izvajanja okrepljenih mehanizmov vzajemne odgovornosti na nacionalni, regionalni in mednarodni ravni za zagotavljanje enakovrednejšega partnerstva. Komisijo in države članice spodbuja, da podprejo prizadevanja, da bi v ta postopek vključili parlamente, civilno družbo in druge zainteresirane strani, tudi marginalne skupine, s čimer bi povečali odgovornost v lastni državi. Svet države članice tudi poziva, naj okrepijo sodelovanje parlamentov in državljanov pri pripravi načrta za razvoj. Mehanizmi odgovornosti za donatorje in partnerske države bi morali biti med seboj povezani in usmerjeni v doseganje rezultatov na področju razvoja, zlasti na področju človekovih pravic, enakosti spolov, krepitve vloge žensk in okoljske trajnosti.
65. Svet donatorje in partnerske države nadalje poziva, naj sprejmejo ustrezne ukrepe za pravočasno in pregledno obveščanje javnosti o dodeljevanju, uporabi in učinkih zunanjih in domačih sredstev ter njihovem prilagajanju nacionalnim razvojnim ciljem, ter jih poziva, naj se zavežejo, da bo letno poročilo EU o financiranju razvoja zgled najboljše prakse glede preglednosti in odgovornosti.
66. Svet priznava, da je treba okrepiti obstoječe mednarodne mehanizme spremljanja, Komisijo in države članice pa poziva, naj sodelujejo s partnerskimi državami, civilno družbo in drugimi zainteresiranimi stranmi, tudi z marginalnimi skupinami, da bi dosegle dogovor o načinih za vzpostavitev sistema vzajemne odgovornosti glede pomoči, ki bi temeljil na načelih boljšega sodelovanja, dopolnjevanja in verodostojnosti.

Razvijanje zmogljivosti, civilna družba in novi donatorji

67. Razvijanje zmogljivosti je pomembno gonilo sprememb za doseganje rezultatov, zato Svet poziva Komisijo in države članice, naj pripravijo jasna navodila glede reševanja odprtih vprašanj, da bi lahko bolje usklajevali pomoč za razvijanje zmogljivosti, jo prilagajali potrebam in jo bolje vključili v splošni okvir načrta za razvoj, s posebnim poudarkom na razvijanju zmogljivosti pod okriljem države.

68. Svet pozdravlja trenutna prizadevanja civilne družbe, lokalnih oblasti, zasebnega sektorja ter drugih zasebnih in javnih donatorjev, da bi sodelovali pri krepitvi učinkovitost pomoči, ter se zaveda njihovega posebnega prispevka, ki temelji prav na njihovih posebnostih. S tem v zvezi se zlasti zaveda neodvisnega procesa, ki trenutno poteka v skupnosti organizacij civilne družbe glede razvojne učinkovitosti organizacij civilne družbe. Te zainteresirane strani priznava kot legitimne razvojne akterje in jih poziva, da sodelujejo pri uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja, tako da raziščejo, kako bi lahko karseda povečali dodano vrednost in dopolnjevanje.
69. Svet ugotavlja, da je po pariški deklaraciji veliko novih donatorjev postalo pomembnejših, število vertikalnih skladov pa se je povečalo. Vse zainteresirane strani bi morali pozvati in spodbujati, da nadaljujejo in poglobijo odprt dialog o najboljših načinih zagotavljanja pomoči, zlasti s podpisom in izvajanjem pariške deklaracije. Svet poziva Komisijo in države članice, naj pred vzpostavitvijo novih vertikalnih skladov razmislijo o financiranju z obstoječimi finančnimi mehanizmi. Komisijo in države članice tudi poziva, naj predlagajo dodatne strategije, s katerimi bi skupaj s temi novimi akterji sodelovala pri krepitvi učinkovitosti pomoči ter pri pripravi tretjega foruma na visoki ravni v Akri. Prvi forum o razvojnem sodelovanju v okviru ECOSOC bo odlična priložnost za to.

Odpravljanje pogojev pri zagotavljanju pomoči

70. EU bo spodbujala nadaljnje odpravljanje pogojev pri zagotavljanju pomoči, ki presega obstoječa priporočila OECD, zlasti kar zadeva pomoč v hrani. Kljub dosedanjim dobrim rezultatom je treba še veliko storiti, tako v EU kot zunaj nje. Svet podpira trenutne razprave na mednarodni ravni glede dodatnega odpravljanja pogojev pri zagotavljanju pomoči, npr. na podlagi priporočil Odbora OECD za razvojno pomoč iz leta 2001 o odpravljanju pogojev pri zagotavljanju pomoči najmanj razvitim državam, zlasti pa glede predloga, da bi se priporočilo iz leta 2001 uporabljalo tudi za zelo zadolžene revne države, ki ne veljajo za najmanj razvite, ter da bi se v priporočilo iz leta 2001 vključile določbe o socialni odgovornosti podjetij. Svet poziva vse donatorje, tudi nove, da ravnajo v skladu s priporočilom.

Pot naprej

71. EU je največja donatorka, zato bo, tako kot v Parizu, bistvena za zagotovitev uspešnega izida tretjega foruma na visoki ravni v Akri in bo tesno sodelovala z vsemi zainteresiranimi stranmi, da bi pripravili politično, velikopotezno in vizionarsko ministrsko izjavo, naravnano k ukrepom in usmerjeno v prihodnost, za načrt ukrepov iz Akre". EU se zavzema za trdne, jasne in merljive zaveze ter za časovni načrt za njihovo izvajanje.
72. EU mora v pripravah na forum na visoki ravni v Akri uskladiti svoj pristop, zlasti ob upoštevanju trenutnih razprav v okviru delovne skupine za učinkovitost pomoči in prakse donatorjev znotraj Odbora OECD za razvojno pomoč.
73. Svet pozdravlja namero Komisije, ki naj bi pripravila sporočilo o komplementarnih razvojnih ciljih in horizontalnih vprašanjih, ter Komisijo poziva, naj vanj jasno vključi tudi človekove pravice in demokratično vodenje, česar delovni dokument Komisije o učinkovitosti pomoči ni vseboval.
74. Ob upoštevanju priprav stališča EU za forum na visoki ravni v Akri in prispevka EU k Agendi za ukrepanje iz Akre Svet priporoča, da naj Agenda za ukrepanje iz Akre upošteva naslednje:
- učinkovitost pomoči naj bo obravnavana v okviru razvoja, v smislu njenega vpliva na zmanjšanje revščine z zagotavljanjem trajnostnega razvoja, tudi z uresničevanjem vseh osmih razvojnih ciljev tisočletja, ter v smislu poudarjanja pomena demokratičnega vodenja in skladnosti politike za razvoj;
 - priznava naj, da je treba pospešeno izvajati zaveze iz pariškega načrta in oblikovati nove iztožljive zaveze, ki so naravnane k ukrepom;
 - izpostavi naj vodilno vlogo partnerskih držav na podlagi trdne notranje odgovornosti in demokratične lastne odgovornosti;
 - priznava naj pomembno vlogo civilne družbe;
 - vključuje naj trdne in iztožljive zaveze, ki in se nanašajo na izvajanje komplementarnih razvojnih ciljev in reševanje horizontalnih vprašanj, kot so človekove pravice, demokratično vodenje, enakost spolov in okoljska trajnost, ter naj vsebuje konkretne predloge za uresničitev teh ciljev;

- zagotavlja naj velikopotezne in konkretne zaveze glede spodbujanja predvidljivosti pomoči, delitve dela, upravljanja za doseganje rezultatov, vzajemne odgovornosti in uporabe nacionalnih sistemov, vključno z dvema dodatnima zavezama glede pobud za spreminjanje ravnanja donatorjev in razvijanje zmogljivosti, ki so jih predlagale partnerske države;
- vsebuje naj zavezo v zvezi z boljšim horizontalnim dopolnjevanjem in delitvijo dela, tako da odpravlja neravnovesja pri financiranju, npr. nestabilne razmere in države;
- vsebuje naj zavezo o večjem dopolnjevanju in delitvi dela na ravni države pod vodstvom partnerskih držav ter sprejema načela dobre prakse pri delitvi dela na ravni države;
- vključuje naj dogovor o načinu merjenja napredka pri srednjeročni predvidljivosti pomoči in delitvi dela;
- obravnava naj nova vprašanja, povezana z novimi donatorji in akterji, podnebnimi spremembami ter zanesljivo preskrbo s hrano.

V. IZVAJANJE STRATEGIJE EU ZA POMOČ TRGOVINI

75. Pomoč za trgovino je ključna v boju proti revščini, saj vsem državam v razvoju, zlasti pa najmanj razvitim državam, pomaga, da izvajajo in uporabljajo trgovinske dogovore, se bolje vključujejo v svetovni sistem trgovanja, ki temelji na pravilih, in trgovino učinkoviteje uporabljajo za uresničevanje razvojnih ciljev tisočletja. Pomoč za trgovino znatno dopolnjuje trgovinska pogajanja, zlasti tista o razvojni agendi iz Dohe v okviru STO, vendar jih ne nadomešča. Svet poudarja, da je treba strategijo EU o pomoči za trgovino iz leta 2007 izvajati v celoti in zagotoviti, da bo pomoč za trgovino imela čim večjo geografsko razsežnost, da bo EU lahko izpolnila vlogo globalne partnerice¹. Strategija EU o pomoči za trgovino bi se morala v celoti izvajati v skladu z načeli Pariške deklaracije iz leta 2005 in Kodeksom ravnanja EU o dopolnjevanju in delitvi dela v okviru razvojne politike iz leta 2007² ter upoštevati prednostne naloge partnerskih držav, povezane s trgovino in razvojem, v okviru strategij za zmanjšanje revščine in nacionalnih razvojnih načrtov.
76. Svet ugotavlja, da se je pomoč za trgovino v letih 2005 in 2006 znatno povečala, vključno s pomočjo, povezano s trgovino³, in širšim načrtom za pomoč trgovini⁴ (zlasti pri razvijanju zmogljivosti proizvodnje in infrastrukture, povezane s trgovino)⁵. Ti podatki kažejo, da bo EU lahko izpolnila zavezo, da do leta 2010 poveča skupno porabo za pomoč, povezano s trgovino, na 2 milijardi EUR na leto (1 milijardo EUR zagotovijo države članice, 1 milijardo EUR pa Evropska skupnost), če se prizadevanja ES in vseh držav članic ohranijo in povečajo. EU bi morala okrepiti prizadevanja za povečanje pomoči, povezane s trgovino, če želi te skupne cilje doseči do leta 2010. Svet opozarja na zavezo EU, da bo spodbujala učinkovito odzivanje na načrt pomoči za trgovino, pri tem pa si bo prizadevala za povečanje skupne pomoči za trgovino v skladu s postopnim povečanjem uradne razvojne pomoči.

¹ Sklepi Sveta z dne 15. oktobra 2007 (dok. 13070/07).

² Sklepi Sveta z dne 15. maja 2007 (dok. 9558/07).

³ Države članice EU so leta 2006 za pomoč, povezano s trgovino, namenile 640 milijonov EUR, ES pa 940 milijonov EUR.

⁴ Države članice EU so leta 2006 v okviru širše pomoči za trgovino namenile 4,7 milijarde EUR, ES pa 2,6 milijarde EUR.

⁵ Strategija EU za pomoč trgovini zajema šest kategorij pomoči za trgovino, ki jih je leta 2006 določila posebna skupina STO, pristojna za pomoč trgovini: (1) trgovinska politika in ureditev; (2) razvoj trgovine; (3) infrastruktura, povezana s trgovino; (4) razvijanje zmogljivosti proizvodnje; (5) prilagajanje, povezano s trgovino; (6) druge potrebe, povezane s trgovino. Kategoriji (1) in (2) se navadno imenujeta "pomoč, povezana s trgovino".

77. Svet pozdravlja napredek, dosežen na področju kakovosti pomoči za trgovino, zlasti kar zadeva skupno analizo in izvajanje predhodnih priporočil Sveta. Z boljšim načrtovanjem in izvajanjem bo EU okrepila prizadevanja za večjo predvidljivost, kar je zelo pomemben dejavnik pri uresničevanju dogovorjenega cilja glede pomoči, povezane s trgovino, in dodatno okrepila prizadevanja v zvezi s širšim načrtom za pomoč trgovini. Tako naj bi se karseda povečale prednosti, ki jih partnerskim državam prinaša pomoč EU za trgovino, in odpravile pomanjkljivosti (države, ki jih je pomoč obšla).
78. Strategija EU za pomoč trgovini predvideva, da bodo sredstva v višini 50 % povečanja skupne pomoči EU za trgovino namenjena prednostnim potrebam držav AKP, med katerimi so tudi potrebe, ki izhajajo iz sporazumov o gospodarskem partnerstvu¹. S tem v zvezi Svet zlasti poudarja potrebo po boljšem usklajevanju in večji predvidljivosti prispevkov, namenjenih pomoči za trgovino. V ta namen pozdravlja pobudo Komisije, da bi skupaj [oblikovali] posebne regionalne sklope EU za pomoč trgovini in spremljevalne ukrepe regionalnih sporazumov o gospodarskem partnerstvu^{2 3}.
79. Svet tudi poudarja, da je potreba po boljši usklajenosti, večjem dopolnjevanju in predvidljivosti v EU enako pomembna tudi v drugih regijah.

¹ Celotno besedilo je v dok. 14470/07, oddelek 5, odstavek (a) in (b), stran 12.

² Glej sklepe Sveta o sporazumih o gospodarskem partnerstvu, odstavek 9, dok. 9179/08.

³ Glej tudi odstavek 75.

80. Svet pozdravlja tudi opravljeno delo na ravni EU za začetek izvajanja dogovorjenih ukrepov z dejanskim nadaljnjim ukrepanjem ter določitev kazalnikov spremljanja in osnovnih ciljev za lažje ocenjevanje napredka v prihodnje. Da bi izpolnjevali količinske in kakovostne zaveze strategije EU o pomoči za trgovino, moramo na tem področju zagotoviti učinkovito izvajanje, zlasti z:
- (a) boljšim usklajevanjem, dopolnjevanjem in skladnostjo različnih akterjev v EU in drugih donatorjev;
 - (b) okrepljenim političnim dialogom s partnerskimi državami na nacionalni in regionalni ravni;
 - (c) podporo okrepljenemu integriranemu okviru v najmanj razvitih državah, da bi čim prej postal operativen, v državah, ki ne veljajo za najmanj razvite, pa s stalnim sodelovanjem pri usklajenem ocenjevanju potreb v zvezi s trgovino, ki ga izvajajo države same, s posebnim poudarkom na državah s statusom "IDA only";¹;
 - (d) preučevanjem potenciala in po potrebi s skupnim odzivanjem in izvajanjem, pri tem pa upoštevati vprašanje odpravljanja pogojev pri zagotavljanju pomoči;
 - (e) boljšim ozaveščanjem o prispevanju trgovine k razvoju in
 - (f) večjim poudarkom na pomoči revnim v okviru pomoči za trgovino in
 - (g) boljšim spremljanjem in ocenjevanjem z vključevanjem vseh zainteresiranih strani in, če je mogoče, na podlagi mehanizmov in institucij, ki so v pristojnosti lokalnih oblasti.
81. Svet poudarja, da je treba izboljšati doslednost in kakovost poročanja EU o pomoči za trgovino, med drugim z uskladitvijo prakse poročanja, po potrebi s pojasnitvijo opredelitev in kategorij pomoči za trgovino, ter z boljšo geografsko sledljivostjo pomoči za trgovino, ki prihaja z več strani. To bi bilo treba storiti ob upoštevanju sistema za zbiranje podatkov o uradni razvojni pomoči v okviru Odbora OECD za razvojno pomoč in tekočih razprav o tem ter ob upoštevanju zahtev OECD/WTO za pregled pomoči za trgovino na način, ki omogoča stalno in zanesljivo spremljanje napredka na primerljivi podlagi. Sodelovanje na tem področju na ravni EU bi moralo biti prednostna naloga za leto 2008, da bi olajšali naslednje poročanje, ki ga predvideva konferenca iz Monterreya. Komisija je pozvana, naj tistim državam članicam, ki imajo pri tem težave, pomaga, tako da pripravi ustrezno delitev skupnega dela.

¹ "International Development Association (IDA)-only" predstavlja klasifikacijo, ki jo je Svetovna banka oblikovala za države z npr. nizkim BDP na prebivalca (največ 1 025 USD na prebivalca). Ta klasifikacija se ne prekriva v celoti s klasifikacijo najmanj razvitih držav, ki jo uporabljajo ZN. Zato obstajajo revne države, ki niso najmanj razvite države, Svetovna banka pa jih je opredelila kot države "IDA-only". Te države so: Mongolija, Tonga, Vietnam, Albanija, Armenija, Gruzija, Kirgizija, Moldavija, Tadžikistan, Gvajana, Honduras, Nikaragva, Šri Lanka, Kamerun, Republika Kongo, Slonokoščena obala, Gana in Kenija.

**VI. SKLADNOSTI POLITIKE ZA RAZVOJ: POVEZAVE MED RAZVOJEM IN
PODNEBNIMI SPREMEMBAMI, ENERGIJO, BIOGORIVI, MIGRACIJAMI IN
RAZISKAVAMI**

82. Svet poudarja, da lahko poleg razvojnega sodelovanja tudi druge politike odločno prispevajo k hitrejšemu napredku pri uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja, in v okviru skladnosti politike za razvoj ponovno potrjuje zavezanost velikopoteznemu programu o skladnosti politike za razvoj, s katerim bi izboljšali medsebojno dopolnjevanje posameznih evropskih politik in si z uporabo načel in mehanizmov za skladnost politike na vseh ravneh prizadevali za doseganje razvojnih ciljev tisočletja¹. V ta namen bi morali okrepiti ukrepe, kot so na primer presoja vplivov in horizontalni dialogi ter dialogi s partnerskimi državami.

Podnebne spremembe, energija in biogoriva

83. Svet poudarja, da si bo prizadeval povečati uporabo obnovljivih virov energije po letu 2010, s čimer bi ublažili podnebne spremembe. Evropska unija bo spodbujala proizvodnjo in uporabo obnovljivih virov energije v svetu in državam v razvoju pomagala, da izkoristijo nove priložnosti, ki jih v boju proti revščini ponujajo trgi obnovljivih virov energije. EU bo pri biogorivih natančno spremljala vpliv zadevnih politik na kmetijsko proizvodnjo, cene hrane, zanesljivost preskrbe s hrano, zemljiško posest, naravne gozdove, delovne razmere in okolje.
84. Svet ugotavlja, da proizvodnja in uporaba biogoriv občutno vplivata na okolje, razvoj in kmetijstvo ter pomenita tveganja in priložnosti za uresničevanje razvojnih ciljev tisočletja. Politika EU o biogorivih mora biti zato ne le gospodarsko in okoljsko temveč tudi socialno trajnostna in popolnoma upoštevati posledice, ki jih ima zlasti na omenjenih področjih za države v razvoju. V ta namen bo EU vztrajala pri poglobljenem političnem dialogu s partnerskimi državami.

¹ V skladu s skupno izjavo o razvojni politiki EU iz leta 2005: evropsko soglasje o razvoju (UL C 46, 24.2.2006) in zadevnimi sklepi Sveta iz novembra 2007 (dok. 15112/07), oktobra 2006 (dok. 14072/06 in 14075/06), aprila 2006 (dok. 8387/06) in maja 2005 (dok. 9266/05).

85. Evropska unija bo pri podnebnih spremembah in obnovljivih virih energije podpirala sodelovanje na svetovni ravni in poudarjala pomen kmetijstva za zanesljivo preskrbo s hrano. Pri biogorivih bo EU podpirala razvoj posebnih raziskovalnih programov in dejavnosti, na primer v zvezi z biogorivi druge generacije.

Migracija in "beg možganov"

86. Evropska unija si bo še naprej prizadevala za zagotavljanje skladnosti med migracijsko in razvojno politiko, da bi ju tako medsebojno okrepila, in spodbudila prizadevanja za dosledno izvajanje globalnega pristopa k vprašanju migracij (2005) v skladu s sklepi Evropskega sveta¹. Evropska unija tako meni, da je "beg možganov" poleg drugih pomembnih vprašanj tema, ki jo je treba prednostno obravnavati.
87. Svet ob opozarjanju na sklepe iz novembra in decembra 2007² ter evropski akcijski program za odpravo hudega pomanjkanja zdravstvenih delavcev v državah v razvoju (2007–2013)³ poudarja, da "beg možganov" ogroža sposobnost držav v razvoju pri uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja, zlasti v zdravstvu in izobraževanju. Evropska unija bo v skladu z razvojno politiko skupaj z zadevnimi tretjimi državami in brez ogrožanja pravic posameznikov po potrebi raziskala in preučila konkretne ukrepe, kot so strategije človeških virov in spodbujanje zanimivega zaposlitvenega okolja v matičnih državah, za soočanje z izzivi "bega možganov" (na primer naložbe v občutljive sektorje, vodenje institucij, ciljno usposabljanje v prizadetih sektorjih, omogočanje lažje izmenjave strokovnega znanja, usposabljanje na daljavo, ki ga zagotavlja diaspora, olajšanje ponovne namestitve in dopolnjevanje plač). Evropska unija zato priznava, da je treba reševanje problema "bega možganov" vključiti v pobude na področju uradnih migracijskih politik tako v matičnih državah kot v državah sprejema. Da bi dosegli napredek pri reševanju problema "bega možganov", EU države članice poziva, naj skupaj z zadevnimi partnerskimi državami olajšajo prostovoljno vračanje ter celovito in skladno ponovno vključevanje v matični državi.

¹ Sklepi Evropskega sveta iz decembra 2005, decembra 2006, junija 2007 in decembra 2007.

² Sklepi o skladnosti migracijske in razvojne politike EU (dok. 15116/07) in Sklepi Sveta o partnerstvih za mobilnost in krožnih migracijah v okviru globalnega pristopa k migracijam (doc.15873/07).

³ Sklepi Sveta iz maja 2007 (dok. 7189/07).

88. Svet se je seznanil s predlogi Komisije v zvezi z reševanjem problema "bega možganov" iz držav v razvoju, ki bodo prispevali k napredku v razpravah o tem vprašanju. V predlogih, ki jih bodo države članice obravnavale pri pripravi državnih programov razvojne politike in v posvetovanju z matičnimi državami, prizadetimi zaradi "bega možganov", so omenjeni različni načini reševanja problema "bega možganov", prilagojeni položaju posameznih držav; Svet države članice po potrebi poziva, da z okrepljenim dialogom z zadevnimi partnerskimi državami nadalje preučijo možnosti, ki jih migrantom in članom diaspore ponujajo pobude o krožnih migracijah. Poleg tega Svet države članice poziva, da dodatno preučijo možnost zaposlovanja na podlagi etičnih načel in zaščito občutljivih sektorjev, kar bi omogočilo boljše obvladovanje delovne migracije.

Raziskave

89. Raziskovalna politika lahko pomembno prispeva k uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja, tako v zdravstvu, kmetijstvu, pri zanesljivi preskrbi s hrano, v okolju in pri podnebnih spremembah ter vodnih virih in migraciji, kakor tudi s krepitvijo mednarodne konkurenčnosti ter spodbujanjem trajne rasti in socialnega razvoja, s čimer prispeva k ustvarjanju ugodnega okolja. Svet zato poudarja, da so raziskave v državah v razvoju, tudi v najmanj razvitih državah, nujne, saj omogočajo zmanjšanje tehnološkega zaostanka in vključevanje v svetovno gospodarstvo.
90. Svet poziva države članice in Komisijo, da izboljšajo medsebojno usklajevanje in svoja prizadevanja osredotočijo na pet prednostnih področij:
- s povečanjem sredstev za raziskave na področjih, ki so neposredno povezana z razvojem, spodbujati raziskovalne dejavnosti o vprašanjih, povezanih z razvojnimi cilji tisočletja;
 - z lažjim dostopom do rezultatov raziskav, tudi z boljšim medsebojnim obveščanjem med raziskovalci in razvojnimi svetovalci ter z boljšimi povezavami IKT omogočiti, da bodo raziskovalne dejavnosti prilagojene potrebam držav v razvoju, in po potrebi obravnavati vprašanja, povezana s pravicami intelektualne lastnine;
 - omogočiti, da bodo raziskovalci in raziskovalni inštituti iz držav v razvoju lahko sodelovali v evropskih raziskovalnih dejavnostih;

- si prizadevati za bolj uravnoteženo mobilnost raziskovalcev, ki bo okrepila tudi bazo znanja v državah v razvoju, in
- z razvojnim sodelovanjem in vseživljenjskim učenjem, politikami izobraževanja ter partnerskimi programi in programi izmenjave prispevati, da bodo države v razvoju izboljšale svojo usposobljenost na področjih raziskovalne politike, infrastrukture in človeških virov;

91. Svet zato z zanimanjem pričakuje prihodnje sporočilo Komisije o "političnem okviru mednarodnega sodelovanja na področju znanosti in tehnologije" ter pripravo vodilne pobude za podporo strateškemu partnerstvu med EU in Afriko, zlasti 8. partnerstvu na področju znanosti, informacijske tehnologije in vesolja, ter pobudo za strategijo EU o raziskavah za razvoj.

VII. CENE HRANE

92. Evropska unija pozdravlja dejstvo, da je Generalna skupščina ZN 28. aprila 2008 ustanovila skupino na visoki ravni za krizo v varnosti svetovne preskrbe s hrano, ki ima nalogo, da pripravi izčrpen in usklajen akcijski načrt za pokrivanje takojšnjih potreb in dolgoročneje politike, s katerimi bi lahko obvladali prehrabeno krizo, blažili njihove posledice za najbolj ogrožene skupine prebivalstva in položili temelje za trajne rešitve.
93. EU bo partnerskim državam zagotovila zadevno podporo v okviru njihovih politik in strategij. Pri kratkoročnem, srednjeročnem in dolgoročnem odzivanju bi morali ukrepi EU in držav članic upoštevati načela Pariške deklaracije in biti v skladu s kodeksom ravnanja o dopolnjevanju in delitvi dela, s čimer bi čimbolj povečali učinek skupnega odziva EU. Posebna pozornost bo namenjena majhnim kmetijam v državah v razvoju.
94. Z vidika razvojne in humanitarne pomoči bo skupen odgovor EU na izziv, ki ga predstavljajo cene hrane, med drugim vključeval:
- (1) **kratkoročno:**
- EU že zagotavlja pomoč v hrani in humanitarno pomoč na mnogih najhujše prizadetih območjih in bo sprostila ustrezna sredstva, s katerimi bo lahko poleg pomoči v hrani financirala "varnostne mreže" za revne in ogrožene skupine prebivalstva. Komisija je v letu 2008 namenila že 283 milijonov EUR pomoči v hrani in sredstev za preživetje. Nekatere države članice so že nakazale svoj prispevek ali ga povečale;
 - Evropska unija je pripravljena po potrebi povečati finančni prispevek za kratkoročne ukrepe, da bi tako lahko pokrila višje stroške obstoječih "varnostnih mrež" in programov pomoči ter financirala nove;

(2) srednjeročno in dolgoročno:

- EU bo odločno podprla zanesljivo preskrbo s kmetijskimi izdelki v državah v razvoju, zlasti pa bo zagotovila potrebno financiranje za kmetijska proizvodna sredstva in pomoč za uporabo tržnih instrumentov za obvladovanje tveganja;
- EU bo na pregleden način uporabljala politični dialog s tretjimi državami, da bi jih odvrnila od izvoznih omejitev za živila in prepovedi izvoza;
- EU bo okrepila podporo javnim in zasebnim naložbam v kmetijstvo, vključno z infrastrukturo podeželja, energetske oskrbe, kmetijskimi raziskavami in širjenjem strokovnega znanja, zlasti v partnerskih državah, ter oblikovanjem politik in krepitevijo institucij;
- EU bo spodbujala in pospeševala večje vlaganje v kmetijstvo in razvoj podeželja v najmanj razvitih državah, zlasti v Afriki, v okviru skupne strategije EU–Afrika;
- EU bo države v razvoju spodbujala, da pripravijo boljše kmetijske politike, ki bodo zlasti spodbujale zanesljivo preskrbo s hrano in okrepile regionalno vključevanje.

95. EU bo podrobno preučila še druge možnosti kratkoročnih, srednjeročnih in dolgoročnih ukrepov na drugih področjih, ki bi prav tako lahko prispevali k zmanjšanju neravnovesij na trgu živil in s tem povezanih visokih cen. [Zaradi nadaljnjih ukrepov bi morala EU na konferenci FAO na visoki ravni o zanesljivi preskrbi s hrano¹ zavzeti usklajeno stališče, izid te konference pa bo upoštevala pri določitvi nadaljnjih ukrepov].

¹ Konferenca FAO na visoki ravni o zanesljivi preskrbi s hrano: izzivi podnebnih sprememb in bioenergije (Rim, 3–5. junij 2008).

REFERENČNI DOKUMENTI

1. Sporočilo Komisije o EU – kot globalni partner za razvoj – pospeševanje napredka na poti k uresničitvi razvojnih ciljev novega tisočletja (dok. 8403/08 – COM(2008) 177 konč.) in delovni dokumenti Komisije:
 - Poročilo o spremljanju pomoči trgovini v letu 2008 (dok. 8403/08 ADD 1 - SEC(2008)431);
 - Proces iz Monterreya o financiranju za razvoj – prispevek EU k Dohi in pozneje (dok. 8403/08 ADD 2 – SEC(2008)432);
 - Razvojni cilji tisočletja – trenutno stanje (dok. 8403/08 ADD 3 - SEC(2008)433);
 - Skladnost politike za razvoj – podnebne spremembe/energija/biogoriva, migracije in raziskave (dok. 8403/08 ADD 4 – SEC(2008)434);
 - Načrt EU o učinkovitosti pomoči za Akro in pozneje – od besed k dejanjem za pospešitev reform (dok. 8403/08 ADD 5 – SEC(2008)435);
2. Sklepi Evropskega Sveta z dne 16. in 17. junija 2005, odstavka 26 in 27 (dok. 10255/1/05 REV 1).
3. Sklepi Evropskega sveta z dne 14. decembra 2007, odstavek 77 (dok. 16616/1/07 REV 1).
4. Strateško partnerstvo EU–Afrika, december 2007 (dok. 16344/07);
5. Globalno zavezništvo o podnebnih spremembah med Evropsko unijo in na podnebne spremembe najboljčutljivejšimi revnimi državami v razvoju, november 2007 (dok. 15103/07);
6. Strategija EU za pomoč trgovini: okrepitev podpore EU za potrebe v zvezi s trgovino v državah v razvoju, oktober 2007 (dok. 14470/07);
7. Vlaganje in financiranje za obvladovanje podnebnih sprememb (Okvirna konvencija Združenih narodov o spremembi podnebja, oktober 2007);
8. Sklepi Sveta o uresničevanju obljub Evrope o financiranju za razvoj, maj 2007 (dok. 9556/07);
9. Sklepi o sporazumih o gospodarskem partnerstvu, maj 2007 (dok. 9560/07);
10. Evropsko soglasje o razvoju (UL C 46, 24.2.2006, str. 1).

11. Sklepi Sveta z dne 11. aprila 2006 o financiranju za razvoj in učinkovitosti pomoči: nuditi več, bolje in hitreje (dok. 8388/06);
 12. Kodeks ravnanja EU o dopolnjevanju in delitvi dela v okviru razvojne politike, maj 2007 (dok. 9558/07);
 13. Sklepi Sveta iz maja 2005 o razvojnih ciljih tisočletja: prispevek EU k pregledu uresničevanja razvojnih ciljev novega tisočletja, ki bo predstavljen na srečanju OZN na visoki ravni (2005) (dok. 9266/05);
 14. Pariška deklaracija o učinkovitosti pomoči iz marca 2005;
 15. Soglasje iz Monterreya o financiranju za razvoj (dok. A/CONF.198/11, poglavje I – resolucija, ki jo je sprejela konferenca v Monterreyu na petem plenarnem zasedanju 22. marca 2002);
 16. Sklepi Sveta z dne 16. marca 2002 o mednarodni konferenci o financiranju razvoja – Monterrey, Mehika, 12.–22. marec 2002 (dok. 7176/02 +COR 1).
-